

ting, vi fra Folketingets og regeringens side kan gøre bedre, er vi parate til det. Også inden for de nugældende rammer arbejder vi på at se, om der er behov for at stramme op på vejledninger og lignende, for at ansvarsfordelingen kan stå klarere.

Ellers må jeg sige, at jeg synes, debatten i dag har været præget af, at man ligesom har delt sig i to lejre. Det var hr. Johs. Poulsen også lidt inde på. Jeg tror, at hr. Johs. Poulsen sagde det på den måde, at det lyder, som om det er to forskellige verdener, man bevæger sig i. Og det kan jeg sådan set godt medgive.

Den ene gruppe – som jeg i hvert fald har noteret mig består af hr. Kristian Pihl Lorentzen, hr. Kim Christiansen og fru Henriette Kjær, og hr. Johs. Poulsen, må jeg vel også sige – har været optaget af, at i det omfang, der er nogle problemer, må vi finde nogle kreative løsninger og ikke mindst inden for de nugældende rammer se, om man kan gøre tingene bedre ved at lære af hinanden, udvikle måden at drive busser på, tænke forretningsmæssigt osv., altså finde nogle løsninger, se nogle muligheder.

Der har så været en anden lejr – det har jo så været hr. Per Clausen, hr. Magnus Heunicke og fru Pia Olsen Dyhr – som mere har været optaget af det her med pengene. Det eneste svar, vi stort set har hørt fra den lejr, har været: Send flere penge. Det er det eneste, man hører. Man gør overhovedet ingen forsøg på at spørge: Kunne vi gøre noget bedre? Kunne vi gøre tingene på en anden måde?

Jeg skal medgive, at hr. Magnus Heunicke i et spørgsmål her til sidst var lidt inde på nogle tanker om busbaner, som jeg egentlig synes er interessante, og inde på det her spørgsmål om, hvorvidt vi kunne lære noget af Helsingborg. Men selv dér var hr. Magnus Heunicke mission med at nævne Helsingborg jo egentlig, at det betød noget, om vi hældte nogle flere penge i tingene.

Altså, det nytter ikke noget, at vi her i Folketinget, når der er problemer og der skal findes løsninger, kun tænker på at sende flere penge. Det ruinerer landet, hvis man bliver ved med at tænke på den gammeldags socialdemokratiske måde, at det eneste, det drejer sig om, når man skal løse problemer og gøre tingene bedre, er at sende flere penge. Sådan kommer man heller ikke til bedre at drive busser her i Danmark.

Men det, der så forener os, er, at alle ordførere, synes jeg, har erklæret en ubetinget kærlig-

hed til busserne. Det synes jeg er godt. Det er jo trods alt et godt udgangspunkt – kærligheden til busserne – og det håber jeg også i virkeligheden er noget, vi kan forenes om i sidste ende: at vi sammen kan prøve at analysere de her problemstillinger, få et bedre talmateriale, et bedre analysegrundlag, så vi har et fælles grundlag for at vurdere, om der er problemer, hvor problemerne er, og hvordan vi kan løse dem, og måske også, når vi nu om kort tid skal forhandle om en investeringsplan, kan finde et bredt flertal for en investeringsplan, der ikke mindst styrker den kollektive trafik. For der er også en fælles enighed om, at den er helt afgørende – både for at løse de trafikale udfordringer i Danmark og for at løse de klimamæssige udfordringer. Og det synes jeg – på trods af det med de to verdener, som jeg måske skar lidt firkantet ud, men overdrivelse fremmer jo forståelsen – giver mig en tro på, at der alligevel kan være et ganske godt fælles grundlag for at drøfte os frem til en bred enighed blandt måske endda de fleste partier i Folketinget om en investeringsplan, der styrker den kollektive trafik i Danmark.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Magnus Heunicke.

Kl. 16:16

Magnus Heunicke (S):

Ministeren sagde i sin tale her, at man ikke skal sende flere penge for – som jeg noterede ned, at han fik sagt flere gange i sin talestrøm – at løse problemer. Det vil sige, at vi har ministerens ord for, at der altså er et problem, som skal løses her. Så langt så godt, vil jeg sige. Vi må så finde ud af, om det skal løses ved at give penge, ved at stille krav eller ved bare at håbe på, at det kommer til at gå bedre.

Ministerens sammenstilling med, at de, der har det økonomiske ansvar, også er dem, som må løfte arbejdet, er jeg helt på linje med, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor regeringen har spændt et så hårdt net af regler ud over kommunernes økonomi, at de altså er forhindret i at udføre opgaven.

Jeg står her med en artikel fra Fyens Stiftstidende fra oktober måned, hvor borgmesteren i Kerteminde siger: Busserne hører under serviceudgifterne, og der er vi fanget på vores aftale med regeringen, som betyder, at vi skal betale lige så meget i bøde, som vi bruger over det aftalte beløb, så vi kan intet gøre.